

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2013. november 21.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — EK 43. cikk — Gépjárművek — Olyan személygépkocsi használata az egyik tagállamban, amelyet egy másik tagállamban vettek nyilvántartásba — E jármű belföldi közúthálózaton történő első használatának adóztatása az előbbi tagállamban, illetve nyilvántartásba vételekor a másik tagállamban is — Az érintett polgár által magáncélra és saját tagállamából az előbbi tagállamban található munkahelyre történő utazás céljára is használt jármű”

A C-302/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bírósághoz 2012. június 20-án érkezett, 2012. április 6-i határozatával terjesztett elő az előtte

X

és

a **Minister van Financiën**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök (előadó), J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot és A. Arabadjiev bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- X képviseletében B. Schuver advocaat,
- a holland kormány képviseletében B. Koopman és C. Wissels, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviseletében M. Tassopoulou és G. Papagianni, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében C. Barslev és W. Roels, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2013. szeptember 5-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: holland.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 43. cikk értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az X és a Minister van Financiën (pénzügyminiszter) között folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya az az adó utólagos megállapításáról szóló értesítés, amelyet azért bocsátottak ki, mert az érdekelt a személygépkocsi holland közúthálózaton történő első használatakor nem fizette meg a személygépkocsikat és motorkerékpárokat terhelő adót (a továbbiakban: szm-adó).

Jogi háttér

- 3 A személygépkocsikat és a motorkerékpárokat terhelő adóról szóló 1992. évi törvény (Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992, Stb. 1992., 709. sz., a továbbiakban: 1992. évi törvény) 1. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a személygépkocsik ezen adó hatálya alá tartoznak.
- 4 Az 1992. évi törvény 1. cikkének (2) és (5) bekezdése értelmében az szm-adó megfizetésének kötelezettsége a járműnek a holland gépjármű-nyilvántartásba történő bejegyzésekor keletkezik. Ugyanakkor, amennyiben a Hollandiában nyilvántartásba nem vett személygépkocsival vagy motorkerékpárral e tagállamban lakóhellyel rendelkező természetes személy vagy ott letelepedett jogi személy rendelkezik, az adófizetési kötelezettség a hollandiai közúthálózatnak e gépjárművel való első használatakor keletkezik.
- 5 E törvény 5. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a nyilvántartásba nem vett személygépkocsi vagy motorkerékpár utáni szm-adó fizetésére kötelezett személy az, aki a gépjárművel ténylegesen rendelkezik.
- 6 Az említett törvény 9. cikkének (1) bekezdése értelmében az adókulcs személygépkocsi esetében – az e rendelkezésben előírt pótlékoktól és levonásoktól eltekintve – a nettó katalógusár 45,2%-a. Ez a gyártó vagy importőr által a viszonteladók számára ajánlott, hozzáadottérték-adót nem tartalmazó árnak felel meg.
- 7 Új gépjárművek esetén a gépjármű hollandiai forgalmi rendszáma kiadásának napján érvényes katalógusár az irányadó. Használt gépjárművek esetén a nettó katalógusár a gépjármű Hollandiában vagy azon kívül történő első használata időpontjában érvényes katalógusár alapján kerül meghatározásra.
- 8 A holland közúthálózatnak a nem Hollandiában nyilvántartásba vett, de e tagállamban lakóhellyel rendelkező természetes személy vagy itt letelepedett jogi személy rendelkezésére bocsátott személygépkocsival vagy motorkerékpárral történő első használata esetén az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás az szm-adó megfizetése tekintetében a használt gépjárművekre vonatkozó nettó katalógusár alkalmazását írja elő.
- 9 Az e használt gépjárműveket terhelő, szóban forgó adó beszedése tekintetében figyelembe kell venni az addigi használat időtartamát, az adó összegét meghatározott százalékkal csökkentve.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 10 X belga állampolgár. 1998 óta van egy fogsabályozó rendelője Hollandiában, és e tagállamban van egy háza is, amelyet a rendelő nyitva tartásának időszakában használ az élettársával. Ezen időszakokon kívül az X élettársa által bérelt belgiumi lakást használják.
- 11 X tulajdonában áll egy autó, amelyet 2004-ben vásárolt Belgiumban, és amelyet e tagállamban és Hollandiában is használ mind magán-, mind vállalkozási célra. Az ügy irataiból kitűnik, hogy az X által e járművel évenként megtett távolság felerészben Hollandiára, felerészben Belgiumra esik.
- 12 X autóját Belgiumban vették nyilvántartásba, és ott 4957 euró összegű belga forgalombahelyezési adót fizetett meg.
- 13 A holland adóhatóság 2006. július 19-én megállapította, hogy X az szm-adó megfizetése nélkül használta autóját a holland közúthálózaton. E ténynél fogva vele szemben 17 315 euró összegű adó utólagos megállapításáról szóló értesítést bocsátott ki.
- 14 X az adó utólagos megállapításáról szóló értesítés ellen panaszt nyújtott be, a Belastinginspecteur (adóellenőr) azonban az értesítést helybenhagyta azzal az indokkal, hogy az érdekelt Hollandiában rendelkezik lakóhellyel, és autóját holland közúton használja.
- 15 A Rechtbank te Leeuwarden ugyan helyt adott a Belastinginspecteur határozata ellen X által benyújtott keresetnek, a Gerechtshof te Leeuwarden azonban a Minister van Financiën fellebbezésének adott helyt, és a Rechtbank te Leeuwarden által hozott elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte.
- 16 A Gerechtshof te Leeuwarden szerint X nem hivatkozhat az arányosság elvére, mivel autóját tartósan és főként Hollandiában használja, és az szm-adó semmilyen módon nem korlátozza az uniós jog által védett szabadságok gyakorlását. E tekintetben az a tény, hogy X megfizette a belga forgalombahelyezési adót, nem ellentétes azzal, hogy X a holland szabályozás alapján hollandiai lakosként e jármű után köteles az szm-adó megfizetésére.
- 17 X a kérdést előterjesztő bíróságnál felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Gerechtshof te Leeuwarden ítélete ellen. A kérdést előterjesztő bíróság szerint nem vitatott, hogy X a holland szabályozás értelmében hollandiai lakos, bár nem kizárt, hogy a belga szabályozás értelmében egyúttal belgiumi lakosnak is tekinthető. Mivel ez utóbbi kérdést a felek nem vitatják, a kérdést előterjesztő bíróság ezzel összefüggésben abból indul ki, hogy X Belgiumban is rendelkezik lakóhellyel, és autóját e tagállamban történő tartós használatra is szánják.
- 18 E körülmények között határozott úgy a Hoge Raad der Nederlanden, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
 - „1. Korlátlanul gyakorolható-e az adóztatási joghatóság két tagállam által, így különösen korlátlanul vehető-e ki regisztrációs adó a gépjárműre abban az esetben, ha az uniós polgár [azok] nemzeti jogszabály[ai] alapján két tagállamban rendelkezik lakóhellyel, és a tulajdonában álló gépjárművet ténylegesen és tartósan mindkét tagállamban használja?
 2. Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén: lehet-e kiigazító hatású az arányosság elve a regisztrációs adó kivetése körében olyan esetben, mint a jelen ügybeli, és ha igen, ezen elv azzal jár-e, hogy mindkét tagállamnak vagy a két tagállam egyikének önkorlátozást kell tanúsítania az adójogi hatáskörök gyakorlása során, és miként kell e korlátozást szabályozni?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 19 Előzetesen rá kell mutatni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kérdéseiben semmilyen módon nem utal az uniós jog azon rendelkezésére vagy rendelkezéseire, amelyekre tekintettel a Bíróságnak az értékelését el kellene végeznie.
- 20 Ezzel összefüggésben hasonló körülmények között a Bíróság pontosította, hogy a neki kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján az alapeljárás tárgyára figyelemmel meghatározni az uniós jog releváns rendelkezéseit (a C-537/09. sz., Bartlett és társai ügyben 2011. május 5-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-3417. o.] 36. pontja).
- 21 A jelen ügyben, tekintettel arra, hogy X belga állampolgár, aki Hollandiában önálló vállalkozói tevékenységként fogszabályozással foglalkozik, valamint arra, hogy az alapügyben szóban forgó, adó utólagos megállapításáról szóló értesítést 2006 júliusában bocsátották ki, a Bíróságnak a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdéseket az EK 43. cikkben biztosított letelepedés szabadsága szempontjából kell értékelnie.
- 22 Ennélfogva a kérdést előterjesztő bíróság által feltett – és együttesen vizsgálendő – kérdéseket úgy kell érteni, hogy azok lényegében arra vonatkoznak, hogy úgy kell-e értelmezni az EK 43. cikket, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, amely alapján a belföldi úthálózaton történő első használatkor adókötelezettség keletkezik egy másik tagállamban nyilvántartásba vett, és emiatt ott már megadóztatott gépjármű után, amennyiben a járművet az e két tagállamban történő tényleges és tartós használatra szánják, vagy ténylegesen így használják.
- 23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alapeljárásban nem releváns kivételektől eltekintve a gépjármű-adóztatásra vonatkozó szabályokat az Európai Unió szintjén nem harmonizálták. A tagállamok így ezen a területen az uniós jog tiszteletben tartásával szabadon gyakorolhatják adóztatási jogukat (lásd a C-578/10–580/10. sz., Putten és társai egyesített ügyekben 2012. április 26-án hozott ítélet 37. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-114/11. sz. Notermans-Boddenberg ügyben 2012. április 27-én hozott végzés 21. pontját).
- 24 A járművekre kivetett regisztrációs adót illetően az állandó ítélkezési gyakorlat alapján valamely tagállam akkor vethet ki regisztrációs adót a valamely más tagállamban nyilvántartásba vett gépjárművekre, ha e járművet túlnyomórészt az első tagállam területén történő állandó használatra szánják, vagy ténylegesen így használják (lásd a fent hivatkozott Putten és társai ügyben hozott ítélet 46. pontját, valamint a fent hivatkozott Notermans-Boddenberg ügyben hozott végzés 26. pontját).
- 25 Konkrétan az szm-adót illetően a Bíróságnak már alkalma nyílt megállapítani, hogy ha a nem Hollandiában nyilvántartásba vett járműveket túlnyomórészt Hollandia területén történő állandó használatra szánták, vagy ténylegesen így használták, a Hollandiában lakóhellyel rendelkező és ilyen járművet használó személlyel, illetve az olyan személlyel szembeni eltérő bánásmód, aki azonos feltételek mellett az e tagállamban nyilvántartásba vett járművet használ, nem áll fenn, mivel ez utóbbi, túlnyomórészt Hollandia területén történő állandó használatra szánt járműre már kivetették az szm-adót a Hollandiában történő nyilvántartásba vételekor (lásd a fent hivatkozott Putten és társai ügyben hozott ítélet 50. pontját, valamint a fent hivatkozott Notermans-Boddenberg ügyben hozott végzés 27. pontját).
- 26 A Bíróság megállapította azt is, hogy ilyen körülmények között az szm-adónak a nem Hollandiában nyilvántartásba vett járműveknek a holland közúthálózaton történő első használata alkalmával való kivetése az adónak a Hollandiában történő nyilvántartásba vételkor való kivetéséhez hasonlóan igazolható, amennyiben a szóban forgó adó figyelembe veszi a gépjármű értékcsökkenését ezen első

használatbavétel időpontjában, amint az 1992. évi törvényben láthatóan érvényesül (lásd a fent hivatkozott Putten és társai ügyben hozott ítélet 51. pontját, valamint a fent hivatkozott Notermans-Boddenberg ügyben hozott végzés 28. pontját).

- 27 A kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy e két tagállam adóztatási joghatóságát korlátoznia kellene-e önmagában annak a ténynek, hogy a járművet elsősorban nem csupán Hollandia, hanem a nyilvántartásba vétele szerinti tagállam területén történő tényleges és tartós használatra szánják, vagy azt egyébként így használják.
- 28 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy uniós harmonizáció hiányában a tagállamok adóztatási joghatóságának párhuzamos gyakorlásából származó esetleges hátrányok, amennyiben az ilyen gyakorlat nem tartalmaz hátrányos megkülönböztetést, nem képeznek az alapszabadságokat érintő korlátozást (lásd a C-157/10. sz. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria ügyben 2011. december 8-án hozott ítélet [EBHT 2011., I-13023. o.] 38. pontját).
- 29 Amint arra egyébként a főtanácsnok a fent hivatkozott Banco Bilbao Vizcaya Argentaria ügyben hozott ítélet 39. pontjára hivatkozva indítványának 48. pontjában rámutat, még ha feltételezzük is, hogy az szm-adó és a belga forgalombahelyezési adó tárgya, azaz az adókat keletkeztető tény azonos, emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamok nem kötelesek a saját adórendszerüket a többi tagállam különböző adórendszereihez igazítani annak érdekében, hogy elkerüljék különösen a kettős adóztatást.
- 30 A jelen ügyben az alapeljárásban szereplő szabályozás még akkor sem hozza az érdekeltet hátrányosabb helyzetbe azokhoz az önálló vállalkozási tevékenységet folytató személyekhez képest, akikre már kivetették az szm-adót, ha X az alapeljárásban szereplő autót magáncélra és a másik tagállamban található munkahelyére való eljutásra egyaránt használja, mivel az ilyen tevékenység gyakorlásától függetlenül a Hollandiában lakóhellyel rendelkező valamennyi személyt terheli ez az adókötelezettség vagy a gépjárműnek a holland gépjármű-nyilvántartásba történő bejegyzésekor, vagy a másik tagállamban nyilvántartásba vett gépjárműnek a holland közúthálózaton történő első használatától kezdődően (ebben az értelemben az EK 39. cikket érintően lásd a fent hivatkozott Notermans-Boddenberg ügyben hozott végzés 30. pontját).
- 31 Következésképpen az X-et arra a helyzetre figyelemmel érő adóhátrány, hogy tevékenységét még azt megelőzően gyakorolta, hogy Hollandiában élt volna a letelepedés szabadságával, amely hátrány csupán az érintett két tagállam adóztatási joghatóságának – nem hátrányosan megkülönböztető módon történő – gyakorlásából következik, nem ellentétes az EK 43. cikkel.
- 32 A fenti megfontolásokra figyelemmel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy úgy kell értelmezni az EK 43. cikket, hogy azzal nem ellentétes az a tagállami szabályozás, amely alapján a belföldi úthálózaton történő első használatkor adókötelezettség keletkezik egy másik tagállamban nyilvántartásba vett, és emiatt ott már megadóztatott gépjármű után, amennyiben a járművet az e két tagállamban való tényleges és tartós használatra szánják, vagy egyébként így használják, feltéve hogy az adó nem hátrányosan megkülönböztető jellegű.

A költségekről

- 33 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Úgy kell értelmezni az EK 43. cikket, hogy azzal nem ellentétes az a tagállami szabályozás, amely alapján a belföldi úthálózaton történő első használatkor adókötelezettség keletkezik egy másik tagállamban nyilvántartásba vett, és emiatt ott már megadóztatott gépjármű után, amennyiben a járművet az e két tagállamban való tényleges és tartós használatra szánják, vagy egyébként így használják, feltéve hogy az adó nem hátrányosan megkülönböztető jellegű.

Aláírások